

For omtrent 10 Aar siden var Andrageren i Færd med at bortbytte sin Ejendom i Trøstrup, Jimring Sogn, med en Gaard i Grundfør. Ved Mageskiftet medvirkede en Kommissionsar Sørensen i Aarhus. Angaaende Betingelserne for Mageskiftet forfattede denne sidste en „Husfejdedel“, som begge Parter underskrev. Derefter var Andrageren ubetinget bunden ved Overenskomsten, medens Medkontrahenten kunde fratræde denne i Løbet af 8 Dage. Dette gjorde han ogsaa, da han ikke kunde udrede de 8,000 Kr., som han skulde give i Bytte. Kommissionsareren anlagde nogen Tid efter Retssag mod Andrageren til Betaling af Honorar for sin Ulejlighed ved det tilsigtede Mageskifte, men Andrageren blev frifunden, og han betragtede nu hele Anliggendet som værende ude af Verden. Omtrent 7 Aar efter blev han imidlertid af Generaldirektoratet for Skattevæsenet fagsgøgt til at betale ca. 660 Kr. i Stempelbøde i Anledning af det stedfundne Forsøg paa et Mageskifte, og saavel ved Underret som Overret dømt dertil; ved Overretten hævdedes dog Sagens Omkostninger. Til Højesteret har Andrageren ikke Naad til at appellere Sagen, og han maa sandsynligvis gaa fra sin Gaard, hvis han skal betale Stempelbøden. Han beder nu om Folketingets Bistand til at blive fritaget for Bøden, idet han særlig henviser til, at intet Mageskifte i Virkeligheden kom i Stand, og til, at han i saa mange Aar ikke har haft nogen Anelse om Muligheden af saadanne Følger af den tilsigtede Overenskomst derom. Et ligelydende Andragende har han tilstillet Finansministeriet.

Udvalget gør ingen Indstilling.

34. Fra H. A. Sommer af Valby, Enke efter Guide i Generalkiøben J. S. Sommer, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 10de November 1894 af Folketingsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds, Dalsgaard.)

Andragerindens Mand var fra 1851 til sin Død i 1872 ansat i Armeen. I Krigen 1864 paadrog han sig et Brystonde, der efterhaanden gik over til Lungesvindst, hvoraf han døde. I sine sidste Leveaar var han paa Grund af sin Sygdom ude af Stand til at tjene noget ved privat Erhverv. Siden Mandens Død har Andragerinden, der har 36 Kr. aarlig i Understøttelse fra Suvalideforsørgelsen og nogle mindre Legater, tilsammen 164 Kr. om Aaret, i øvrigt ernæret sig og sin Søn, der ved Faderens Død var 4 Aar gl., ved Farvelægning af Generalkiøbets Kört, men da hendes Helbred er meget svagt idet hun lider af kronisk Nerveidelse, og hendes Syn ogsaa langt fra er godt, er Indtægten deraf meget ringe. Sønnen har nu i Januar 1894 taget teologisk Embedsexamen og har i den lange Tid, hans Uddannelse har varet, ikke blot ikke kunnet bidrage til sit og Moderens Underhold, men endog stadig maattet kræve al den Hjælp, hun med den yderste Anstrængelse har kunnet yde ham. Et Andragende af samme Indhold til Krigsministeriet har dette besvaret afflaende. Om Andragerindens Trang og Værdighed samt om hendes svagelige Helbred foreligger en Række Vidnesbyrd.

Udvalget gør ingen Indstilling.

35. Fra M. C. Philip af Kjøbenhavn, Enke efter Bøssemager ved 1ste Bataillon J. Philip, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 12te November 1894 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, Gad.)

I December 1893 døde Andragerindens Mand, efter at han i 27 Aar havde tjent i Hæren, efterladende hende, der har et daarligt Helbred, som Enke med 5 Børn, hvoriblandt en svag Datter paa 15 Aar, der for Tiden er syg og efter en med Andragendet følgende Lægeattest ikke i lang Tid vil kunne paatage sig noget anstrængende Arbejde. I Pension efter Manden faar hun ifkun 11 Kr. 18 Ø. om Maanedes og paa Grund af Mandens ringe Lønning har han intet kunnet lægge til Side. Paa et Andragende til Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse har hun faaet Afslag og hun har heller ingen Hjælp kunnet faa hos forskellige offentlige Institutioner, til hvem hun har henvendt sig derom, idet de have henvist hende til de militære Autoriteter. Nu beder hun om, at Folketinget i Betragtning af hendes Mand's lange og dygtige Tjeneste, hvorom en Række